

OSS, 23 December 1920.

Lieve Moeder,

Gisteren heb ik het briefje van Gatsche gekregen. Ik zou er wel dadelijk op geantwoord hebben, doch nad het gisteren en vanmorgen zoo volhandig, dat ik er niet toe kon komen. We hadden gisteren de Commissie van drie hooggeleerde neeren hier om een keuze te doen uit de ontwerpen voor het monument van het H.Hart hier ter stede. Het is toegewezen aan den heer Falise uit Wageningen, een eerste-klas-beeldhouwer, zoodat de zaak in goede richting gaat. In Juni zal het monument wel kunnen worden onthuld. Vandaag nad ik dien mijnheer zelf hier voor nadere bespreking, terwijl tevens tentoonstelling werd gehouden van de ontwerpen. Morgen wordt alles ingepakt en daarmee is die zaak voor een groot deel weer in orde. Morgenmiddag ga ik naar Tienray om daar de Nachtmis te doen en natuurlijk ook een klein woordje tot de Zusters te zeggen. Maandag ben ik weer thuis. Dinsdag ga ik waarschijnlijk naar een vergadering in Breda, terwijl ik in den loop der week wellicht nog naar Wageningen, Delft en Haarlem ga, samen gecombineerd. Het zal wel in twee dagen kunnen. Daar er dus nog al drukte voor de deur staat, wil ik vanavond nog gauw even schrijven, want anders kon het antwoord te lang worden uitgesteld. Ik antwoord maar aan U. Dan vertelt U het wel weer aan Michiel en Gatsche. Laat ik beginnen met U een Zalig Kerstfeest te wenschen. Het Kindje daar verlaten en hulpbehoevend in den stal moge U alweer leeren, dat wij in alles in Onzen Lieven Heer een voorbeeld vinden van moed en gelijkvormigheid met den wil en de beschikking der Voorzienigheid. Het spijt me uit den grond van mijn hart, dat U zich nu en dan verlaten voelt. Ik meen U te mogen zeggen, dat ik vrees, dat dit gevoel de eerste drie maanden nog eer zal toenemen dan verminderen[?] Maar ik voeg erbij, dat ik Onzen Lieven Heer vraag en vertrouw, dat Hij daartoe zijn genade geeft dat U ondanks die verlatenheid u gelukkig gevoelt, omdat U deze gelijkvormig maakt aan Hem, die ons aller voorbeeld is en aan Wien wij dus gelijkvormig moeten worden. Ga vooral in den blijden Kerstnacht naar Onzen Lieven Heer en zeg Hem, dat het U zwaar valt,

OSS, 23 Dec. 1920 *vervolg*

maar dat Ge blij zijt, dat het U zwaar valt, omdat Ge daardoor aan Hem gelijkvormig wordt en de gelegenheid hebt, Uw liefde jegens Hem te toonen. Laten we het kruis niet vluchten of verlangen het kwijt te zijn. Laten we niet wenschen, dat het anders ware, dan het is volgens zijn beschikking. Nemen we alles aan uit zijn hand, gelijk Hij het beschikt. In den Kerstnacht zal ik eens bijzonder deze gave van moed en kracht voor U vragen. Moge het Kerstkindje ze U schenken, dan is uw geluk verzekerd. Nu moet U niet denken, dat ik daarmee zou afkeuren, dat U pogingen aanwendt om een minder verlaten bestaan te verwerven bij de Zusters. Neen, dat is niet slechts zeer geoorloofd, maar ook goed. Ik mag lijden, dat U slaagt bij Mej. Oosterbaan. Het lijkt me een heel goede voorloopige regeling. Ook vind ik het zeer goed, dat in dat geval het huis op den Dijklakker wordt verkocht, doch U moet dit in geen geval doen, voordat U zeker is bij de Zusters. Geen oude schoenen weggoeien, voor men de nieuwe heeft.

Wat de vertimmering op de nieuwe plaats van Michiel en Gatsche aangaat, de kosten zijn natuurlijk niet gering, doch ik kan toch neelemaal niet zeggen, dat deze mij tegenvallen. Ik vermoed wel, dat de prijsdaling nog eenigen tijd zal aanhouden en het over een paar jaar goedkooper zal zijn dan nu. Alles samengenomen en berekend stel ik me echter voor, dat de sterke prijsdaling van den laatsten tijd geen stand houdt. Daarvoor is de heele wereldproductie nog veel te veel in de war. Na deze daling verwacht ik in heel veel artikelen weer een stijging, echter niet tot de vorige hoogte. Zoo zal het nog wel eenige jaren schommelen en tenslotte iets goedkooper worden dan nu. Maar dit geldt nog slechts, als er geen nieuwe groote beroeringen in de staatkundige verhoudingen komen. Wat heel niet vaststaat. Ik betwijfel echter zeer, of het aanbeveling verdient, daarom deze vertimmering uit te stellen. Al ben ik overtuigd, dat het na een paar jaar goedkooper is, dan zou ik U toch beslist aanraden, de vertimmering door te laten gaan. Het gemis van hetgeen U daardoor krijgt, weegt ~~zwaar~~ op tegen het vragelijk en waarschijnlijk nog niet zoo heel groot voordeel, dat u behaalt met wachten. Daarom zou ik raden, sla door. Ik kan het echter billijken, dat U anders doet.

Lieve Moeder, beste Michiel en Gatsche, het is bedtijd voor me, ik sluit

*Tot nieuw jaar. Groeten aan Jan en Theresia. Drog allegeare.
in Christus uw p. J. J. J.*